

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **T., s.r.o.**, T., IČO: X., zast. JUDr. D. C., advokátkou, M. proti žalovanému **D. Z., nar. X.**, T., IČO: X., **o zaplatenie 4 297,30 Eur (129 460,50 Sk) s prísl.**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 9.9.2009, č. k. 13Cob/33/2009-132, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 9.9.2009, č. k. 13Cob/33/2009-132 **o d m i e t a.**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom rozsudok Okresného súdu Námestovo, č. k. 5Cb/19/2008-99 zo dňa 14. októbra 2008 potvrdil. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 129 460,50 Sk s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 129 460,50 Sk od 1.4.2005 do zaplatenia a trovy súdneho konania 34 540 Sk v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka uzatvorená leasingová zmluva č. 800415 zo dňa 15.2.2002 písomnou formou. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančného leasingu na predmet leasingu - motorové vozidlo F., číslo karosérie X., číslo motora X., pričom cena leasingu bola

dohodnutá vo výške 638 040 Sk, vrátane DPH. Uvedené motorové vozidlo žalovaný prevzal na základe preberacieho protokolu zo dňa 15.2.2002. Na základe takto uzavretej leasingovej zmluvy sa žalovaný zaviazal platiť pravidelné mesačné leasingové splátky, každú vo výške 15 926,70 Sk, splatnú vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca podľa splátkového kalendára. V súlade s ustanoveniami leasingovej zmluvy a obchodnými podmienkami, keďže žalovaný prestal uhrádzať leasingové splátky v lehote splatnosti (konkrétne 15.9.2005 a 15.10.2005), žalobca leasingovú zmluvu v zmysle bodu 9.2 písm. a/ čl. 9 /časti III/ obchodných podmienok vypovedal písomnou výpoveďou zo dňa 15.10.2003. Súd mal preukázané, že na motorovom vozidle bol vykonaný servis, ktorý bol uhradený žalobcom vo výške 253 593 Sk a taktiež, že poistné plnenie bolo poskytnuté vo výške 202 448 Sk. Dňa 22.2.2005 vypracoval žalobca účtovné vysporiadanie z predčasne ukončenej leasingovej zmluvy, v zmysle ktorého bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vo výške 129 460,50 Sk. Súd nemal preukázané, že by žalovaný do vydania tohto rozsudku dlžnú sumu uhradil, preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Obrana žalovaného spočíva v tom, že vozidlo bolo počas uloženia vo firme M., s.r.o. z dôvodu vykonania opravy rozkradnuté, nemá vplyv na povinnosť platiť leasingové splátky riadne a včas, keďže z ustanovenia bodu VI. Kúpnej zmluvy č. 800415 zo dňa 15.2.2002 vyplýva, že nebezpečenstvo škody na veci prechádza na konečného užívateľa, t. z. žalovaného prevzatím predmetu kúpy - vozidla S.S., ktorý žalovaný prevzal dňa 15.2.2002 a podľa ustanovenia bodu 8/ obchodných podmienok vznik a trvanie poistnej udalosti nemajú vplyv na povinnosť prijímateľa leasingu splácať leasingové splátky a poistné. V ostatnom vyhodnotil tvrdenia žalovaného za účelové a pre rozhodnutie v danej veci za právne irelevantné.

V súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka súd žalobcovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 8% zo žalovanej sumy, nakoľko nárok žalobcu v tomto smere neprekračoval zákonom dovolenú výšku úrokov z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, vo veci proti žalovanému právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Žiline rozhodoval vo veci na základe odvolania žalovaného, ktorý namietal zaujatosť súdu a žiadal nové súdne konanie, kde bude prítomný aj P. D., L., s ktorým je kvôli tejto veci v súdnom konaní približne 5 rokov a on neutrpel žiadnu ujmu.

Keďže sa odvolací súd stotožnil s výrokom súdu I. stupňa aj s jeho odôvodnením, v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukázal na znenie čl. 4 VZPLZ, podľa ktorého prijímateľ leasingu je povinný uhrádzať dohodnuté leasingové splátky po dobu trvania leasingovej zmluvy bez ohľadu na to, či PL používa. Odvolací súd poukázal tiež na judikát Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 94/95 a jeho právny názor, že „všeobecné podmienky leasingu sú pre účastníkov zmluvy o nájme s následným predajom záväzné. Táto záväznosť mohla zaniknúť len spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy alebo tohto zákona.“

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný dovolanie a navrhol zrušiť aj rozsudok súdu I. stupňa.

Prípustnosť dovolania oprel o ust. § 237 písm. f/ O.s.p. Namietal, že súd I. stupňa aj odvolací súd mu odňali možnosť konať pred súdom tým, že nevypočuli ním navrhnutého svedka P. D.. Tento svedok mal objasniť okolnosti uzavretia leasingovej zmluvy, jej následnú platnosť a tým aj dôvodnosť žalobného návrhu. Odňatie možnosti konať pred súdom vidí aj v tom, že odvolací súd postupoval podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a nenariadil vo veci pojednávanie, na ktoré by bol predvolaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preskúmal dovolanie žalovaného predovšetkým zo zreteľa jeho prípustnosti a zistil, že prípustné nie je.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 237 O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý. Ak nejde o vady uvedené v § 237, neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, ibaže tieto vady majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalovaný oprel prípustnosť dovolania o ust. § 237 písm. f/ O.s.p. a odňatie mu možnosti konať pred súdom vidí v postupe obidvoch súdov v tom, že nevypočutím ním navrhnutého svedka na okolnosť, že sa pri uzavretí spornej leasingovej zmluvy stal obeťou podvodu a v postupe odvolacieho súdu v tom, že rozhodol bez nariadenia pojednávania, na ktoré by bol riadne predvolaný.

Dovolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že konajúce súdy, teda súd I. stupňa ani odvolací súd neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom, teda prípustnosť dovolanie nie je daná.

Pokiaľ ide o nevypočutie žalovaným navrhnutého svedka P. D., treba uviesť, že podľa § 120 ods. 1 prvá a druhá veta O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná.

S tým súvisí aj nález I. ÚS SR 75/96 č. 5/97, sp. zn. I. NS 75/96, podľa ktorého z obsahu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR nevyplýva pre všeobecný súd ústavná povinnosť vykonávať dôkazy, ktoré označil účastník konania.

Na pojednávaní dňa 27.11.2007 žalovaný navrhol vypočutie P. D. na okolnosť, čo sa s vozidlom stalo v opravovni, kam ho na opravu po havárii, ktorú s ním mal, odviezli. Na pojednávaní dňa 14.10.2008 sa pridŕžal vyjadrení na pojednávaní dňa 27.11.2007. Teda nenavrhol vypočutie na podvodné uzavretie leasingovej zmluvy.

Preto súd I. stupňa opodstatnene, čo do obrany žalovaného uviedol, že obrana žalovaného spočívajúca v tom, že vozidlo bolo počas uloženia vo firme M., s.r.o. z dôvodu vykonania opravy rozkradnuté, nemá vplyv na povinnosť platiť leasingové splátky riadne a včas, keďže z ustanovenia bodu VI. Kúpnej zmluvy č. 800415 zo dňa 15.02.2002 vyplýva, že nebezpečenstvo škody na veci prechádza na konečného užívateľa, t. j. žalovaného

prevzatím predmetu kúpy - vozidla S.S., ktoré žalovaný prevzal dňa 15.02.2002 a podľa ustanovenia bodu 8/ obchodných podmienok vznik a trvanie poistnej udalosti nemajú vplyv na povinnosť prijímateľa leasingu splácať leasingové splátky a poistné. V ostatnom súd vyhodnotil tvrdenia žalovaného za účelové a pre rozhodnutie v danej veci za právne irelevantné.

V odvolaní proti rozsudku súdu 1. stupňa, doručenom podaním z 5.1.2009, žalovaný uviedol, že žiada nové súdne konanie, kde bude prítomný aj P. D., ktorý môže svojim svedectvom doplniť skutočnosti, že sa stal obeťou podvodu.

Keďže odvolací súd uznal za opodstatnené vec rozhodnúť bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p., oznámil termín vyhlásenia rozsudku na deň 9.9.2009. Žalovaný prevzal oznámenie termínu dňa 1.8.2009.

Odvolací súd zamietol návrh žalovaného na doplnenie dokazovania vypočutím svedka P. D. z dôvodu, že na pojednávaní pred súdom 1. stupňa dňa 14.10.2008 žalovaný, poučený v súlade s ust. § 120 ods. 4 O.s.p., nemal návrh na doplnenie dokazovania.

Dovolací súd konštatoval, že bez ohľadu na to, či žalovaný navrhol vypočutie P. D. ako svedka na okolnosť, čo sa v stalo s vodidlom v opravovni alebo na okolnosť údajného podvodu pri uzavretí spornej leasingovej zmluvy, jeho nevypočutie nijako neovplyvnilo ani nemohlo ovplyvniť rozhodnutie vo veci. Vo veci totiž ide o vzťah z leasingovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, ktorý vznikol podpisom kúpnej zmluvy dňa 15.2.2002. Žalovaný platnosť tohto svojho podpisu nespochybnil ani nenamietal, že zmluvu nepodpísal slobodne alebo že by jeho spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená. Jeho výpoveď v trestnej veci proti P. D. nasvedčuje tomu, že „naletel kamarátovi“. Jeho pohnútky sú však pre rozhodnutie tohto sporu irelevantné, rozhodujúce je jeho konanie a na zistenie konania žalovaného nebolo vypočutie P. D. ako svedka potrebné ani účelné, preto súd 1. stupňa konal v súlade ust. § 120 ods. 1 a § 6 O.s.p., keď tento dôkaz nevykonal.

Dovolací súd nezistil ani v postupe odvolacieho súdu nič, čím by bol tento súd odňal žalovanému možnosť konať pred súdom. V dovolaní uvádzaná okolnosť, že údajne žalovaný nerozumel poučeniu súdu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. na pojednávaní dňa 14.10.2008, pričom v zápisnici o tomto „neporozumení“ nie je záznam, nemožno u žalovaného ako osoby plne

spôsobilej na právne úkony akceptovať. Odôvodnenie dôležitosti výpovede P. D. v dovolaní tým, že táto mala byť zásadným dôkazom, že žalovaný je obeťou podvodu a manipulácie zo strany tohto svedka, ktorý ho podvodne naviedol uzatvoriť so žalobcom spornú leasingovú zmluvu, správnosť záveru dovolacieho súdu potvrdzuje.

Na tomto základe dovolací súd dovolanie žalovaného proti rozsudku podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 písm. c/ O.s.p. odmietol

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 2. júna 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová